

“ คำกริยา ”

คำกริยา คือ คำแสดงอาการกระทำของคำนามหรือคำสรรพนาม หรือแสดงการกระทำของประธานในประโยค

“ ชนิดของคำกริยา ”

คำกริยา แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. คำสรรกรมกริยา (คำ - สะ - กำ - กริ - ยา) คือ คำกริยาที่ไม่สมบูรณ์ในตัวเองจะต้องมีกรรมมารับข้างท้าย จึงจะได้รับความสมบูรณ์

ตัวอย่าง

- ชาวบ้านยิงเสือ
- เด็กนักเรียนถือพาน
- นักจิกข้าวโพด
- ลูกเสือกินข้าว
- คุณแม่เขียนจดหมาย

2. คำอกรรมกริยา (คำ - อะ - กำ - กริ - ยา) คือ คำกริยาที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่จำเป็นต้องมีกรรมมารับข้างท้าย

ตัวอย่าง

- นายกรัฐมนตรีป่วย
- นกแก้วของเขาตาย
- ไฟวันเฉลิมพระชนมพรรษาปีนี้สวย
- กระจาดาขปลิว
- หน้าต่างปิด

3. คำวิกตรรถกริยา (คำ - วิ - กะ - ตัด - ละ - กริ - ยา) หรือ คำกริยาที่ต้องอาศัยส่วนเติมเต็ม เป็นคำกริยาที่ไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเองต้องมีคำนาม คำสรรพนาม หรือคำวิเศษณ์มาขยายหรือมีคำมาเติมข้างท้าย จึงจะมีความสมบูรณ์ กริยาพวกนี้ได้แก่คำว่า เป็น เหมือน คล้าย เท่า คือ ดูจว่า เสมือน ประหนึ่ง ประดุจ ราวกับ ฯลฯ

ตัวอย่าง

- ฉันเป็นครู
- เธอเหมือนคุณแม่ของเธอมาก
- แมวคล้ายเสือ
- เขาเสมือนนักโทษคดีอุกฉกรรจ์
- งูคือสัตว์เลื้อยคลานที่มีพิษ

4. คำกริยานุเคราะห์ (คำ - กริ - ยา - นุ - เคราะห์) คือ คำกริยาที่ทำหน้าที่ช่วยหรือประกอบกริยาสำคัญในประโยคให้มีความหมายชัดเจนขึ้นมี 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 เป็นคำที่จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อได้ช่วยคำกริยาอื่นเท่านั้น อาทิคำว่า จง อยู่ น่าจะ ต้อง แล้ว อาจ ควร คงต้อง โปรด ฯลฯ

ลักษณะที่ 2 เป็นคำที่ไม่มีความหมายเป็นของตัวเอง ต้องอาศัยคำกริยาอื่น ๆ จึงจะเกิด ความหมาย และความหมายก็จะเปลี่ยนได้ตามความประสงค์ของผู้พูด อาทิคำว่า เถอะ นะ ชี หรือก ฯลฯ

ตัวอย่าง

- โปรดงดสูบบุหรี่
- เราต้องทำงานเดี๋ยวนี้
- ฉันเคยไปมาแล้ว
- เราไปกันเถอะ
- ฉันไม่ไปหรอก